

بررسی شیوع کودک آزاری و برخی از عوامل موثر بر آن در دانش آموزان ابتدایی شهر نیشابور

فاطمه شمس آبادی^۱، معصومه جهانی افتخاری^{۲*}، مهدیه بیات^۱

۱- کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی نیشابور، نیشابور، ایران

۲- گروه آموزش و ارتقای سلامت، دانشگاه علوم پزشکی نیشابور، نیشابور، ایران

m91.eftekhari@yahoo.com

(تاریخ دریافت: 98/12/25 تاریخ پذیرش نهایی: 99/1/31)

زمینه و هدف: کودک آزاری از جمله مشکلات عمده بهداشتی و اجتماعی در تمام کشورهاست که متأثر از مجموعه ای از عوامل فرهنگی، اجتماعی، خانوادگی و برخی ویژگیهای کودکان میباشد. مطالعه حاضر به منظور تعیین شیوع کودک آزاری و برخی عوامل جمعیت شناختی مرتبط با آن در دانش آموزان مقطع ابتدایی شهر نیشابور طراحی گردید.

مواد و روش ها: این مطالعه مقطعی بر روی ۴۴۷ نفر از دانش آموزان دبستانی ۷-۱۲ ساله مشغول به تحصیل در مدارس شهر نیشابور در سال ۱۳۹۴ انجام شده است. نمونه گیری به روش تصادفی چند مرحله ای انجام شد. ابزار جمع آوری اطلاعات پرسشنامه ای شامل ۳ قسمت بود. بخش اول مشخصات فردی، بخش دوم سوالات در مورد تنبیه بدنی کودکان و بخش سوم شامل ۲۰ سوال در ارتباط با مشکلات رفتاری پرخاشگری عملی، پرخاشگری کلامی، گوشه گیری و همکاری کودک در مدرسه بود. اطلاعات با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی از طریق نرم افزار SPSS ۱۶ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: بیش از ۷۰ درصد افراد مورد مطالعه تنبیه بدنی شده بودند. همچنین تنبیه بدنی با جنس و سن پدر رابطه معنی دار داشت. ($P < 0/05$). بین میانگین نمره مشکلات رفتاری با تنبیه بدنی ارتباط معنی داری وجود داشت ($p=0/01$). همچنین بین حیطه های مشکلات رفتاری با تنبیه بدنی، نیز ارتباط معنی داری یافت شد. ($p=0/01$) نتایج رگرسیون لجستیک چند متغیره نشان داد که سن پدر، سن کودک و جنس کودک از جمله متغیرهای تاثیر گذار در تنبیه بدنی بودند. ($P < 0.05$).

نتیجه گیری: نتایج نشان دهنده شیوع بالای کودک آزاری در دانش آموزان مطالعه می باشد و با توجه به اثرات مخرب تنبیه بدنی بر سلامت روان و جسم کودکان، والدین بایستی از اثرات تنبیه بدنی بر رفتار کودکان اطلاع یافته و در راستای آن به آموزشهایی در خصوص تغییر شیوه تربیتی نیاز دارند.

کلید واژه ها: کودک آزاری، دانش آموز، مدرسه

مقدمه

در میان انواع خشونت‌ها، خشونت خانگی یک آسیب جدی اجتماعی است که با وجود پیشرفت‌های فرهنگی و فکری هم‌چنان در جامعه خود نمایی می‌کند (۱). سازمان بهداشت جهانی (WHO)، کودک آزاری یا سوء رفتار با کودک را شامل همه ی اشکال سوء رفتار جسمی یا عاطفی، آزار جنسی، اغفال یا رفتار اهمال‌گرانه، استثمار تجاری یا سایر موارد بهره‌کشی می‌داند که منجر به صدمه و آسیب بالفعل یا بالقوه به سلامت، بقا، تکامل یا منزلت کودک می‌گردد (۲). تنبیه بدنی یک نوع کودک آزاری و خشونت در خانواده است که موجب نقض حقوق کودک می‌شود و دارای اثرات سوء کوتاه مدت و بلند مدت بر روح و جسم کودک می‌باشد (۳). سوء رفتار با کودک یک مشکل جهانی است که هم در کشورهای در حال توسعه و هم در کشورهای پیشرفته مشاهده می‌شود. وزارت بهداشت آمریکا دو و نیم میلیون مورد کودک آزاری را در سال ۲۰۰۹ میلادی اعلام کرد که هشتاد درصد از این آزارها توسط والدین بوده و ۱۷۷۰ نفر از این کودکان که مورد آزار قرار گرفته بودند، فوت کردند (۲). تأسّف‌بارترین پی‌آمد کودک آزاری مرگ و میر کودک است (۳) ولی علاوه بر آن پیامدهای دیگری نیز دارد که کودکی و بزرگسالی فرد را تحت الشعاع قرار می‌دهد (۴). مطالعات مختلفی نشان داده‌اند که عوامل بسیاری از قبیل انزوای اجتماعی، فقدان نظام حمایتی، سوء مصرف مواد، بیکاری، فقر، مشکلات مسکن، مشکلات شدید مالی، درگیری در محل کار، نارضایتی از ازدواج، مرگ یا بیماری خطرناک عضوی از خانواده یا دوستان، سطح تحصیلات پایین والدین و خشونت خانوادگی در ارتکاب کودک آزاری و مسامحه دخیل هستند (۵). همچنین تحقیقات نشان داده‌اند، رفتار گرم و محبت‌آمیز و مسولانه والدین همراه استفاده کمتر از تنبیه بدنی با کاهش مشکلات رفتاری در

کودکان ارتباط مستقیم دارد و برعکس استفاده از تنبیه بدنی با افزایش مشکلات رفتاری و برون‌فکنی و پرخاشگری در کودکان همراه می‌باشد (۶). به‌طور کلی، آمار و ارقام گزارش شده از کودک آزاری در سراسر جهان از جمله ایران، به دلایلی از قبیل نگرش‌ها و اعتقادات متفاوت افراد به کودک آزاری، عدم گزارش آزار توسط والدین به دلیل ترس از پیگیری‌های قانونی، سن کم کودکان و طبیعی دانستن آزار از سوی آنها و حس وفاداری کودکان به والدین، به‌طور کامل گزارش نمی‌شود (۲) و ضروری است که تحقیقات لازم در این زمینه انجام گیرد. با توجه به این مسئله هدف از انجام این پژوهش، بررسی شیوع کودک آزاری و مشکلات رفتاری (توسط والدین) در دانش‌آموزان ابتدایی شهر نیشابور در سال ۹۴-۱۳۹۳ می‌باشد.

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی تحلیلی از نوع مقطعی است که با هدف شیوع کودک آزاری در دانش‌آموزان مدارس ابتدایی شهر نیشابور انجام شد. جامعه پژوهش شامل کلیه دانش‌آموزان دبستانی ۷-۱۲ ساله مشغول به تحصیل در مدارس شهر نیشابور در سال ۱۳۹۳ بودند. نمونه‌گیری به روش تصادفی چند مرحله‌ای انجام شد. به این صورت که از بین مدارس آموزش و پرورش شهر نیشابور خوشه‌ها به صورت تصادفی انتخاب و سپس نمونه‌های مورد نظر به صورت کاملاً تصادفی از هر خوشه انتخاب و در پژوهش وارد شدند. حجم نمونه مورد مطالعه با استفاده از فرمول کوکران ۳۸۴ نفر برآورد گردید که با نظر گرفتن ریزش احتمالی نمونه‌ها (عدم همکاری بعضی از شرکت‌کنندگان) و جهت دستیابی به تعداد مورد نظر، حجم نمونه ۴۴۷ نفر در نظر گرفته شد. این موضوع می‌تواند به افزایش توان مطالعه کمک کند.

ابزار جمع آوری اطلاعات، پرسشنامه ای شامل ۳ قسمت است که روایی و پایایی آن در مطالعه قاسمی و همکاران مورد ارزیابی و تایید قرار گرفته است (۱۰). بخش اول مشخصات فردی و خانوادگی والدین است که به کمک والدین تکمیل شد. بخش دوم سوالاتی در مورد آزار کودکان، ابزار آزاردهنده و فرد آزاردهنده می باشد که از طریق مصاحبه با دانش آموز تکمیل شد. بخش سوم شامل ۲۰ سوال در مورد رفتارهایی مانند پرخاشگری عملی و کلامی، گوشه گیری و همکاری در دانش آموز است که توسط معلم تکمیل شد. این بخش به صورت مقیاس لیکرت از خیلی کم تا خیلی زیاد دسته بندی شده و براساس جواب برای هر سوال امتیازی از ۱-۵ (خیلی کم=۱، کم=۲، متوسط=۳، زیاد=۴، خیلی زیاد=۵) در نظر گرفته شده است. در مورد پرسش های معکوس نمره دهی نیز به صورت معکوس محاسبه گردید. براساس نمره بدست آمده برای هریک از مشکلات رفتاری فوق واحدهای مورد پژوهش به سه گروه دارای مشکلات رفتاری با شدت کم، متوسط و زیاد تقسیم شدند. پرسش نامه ها پس از تکمیل شدن توسط نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. برای توصیف مشخصات فردی از آمار توصیفی مانند توزیع فراوانی مطلق و نسبی و هم چنین شاخص های مرکزی و پراکنندگی مانند میانگین و انحراف معیار، آزمون کای اسکوئر استفاده شد. اختلاف معناداری در سطح ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته ها

در این مطالعه ۴۴۷ دانش آموز در محدوده سنی ۷-۱۳ سال شامل ۲۸۳ دختر (۶۳/۳٪) و ۱۶۴ پسر (۳۶/۷٪) مورد بررسی قرار گرفتند. نیمی از دانش آموزان (۵۰٪) از نظر رتبه تولد فرزند اول خانواده بودند. از نظر وضعیت خانوادگی ۹۶٪ والدین

دانش آموزان با یکدیگر زندگی می کردند. در رابطه با ویژگی های فردی پدران دانش آموزان، ۲۴۴ نفر (۵۴/۶٪) سن زیر ۴۰ سال داشتند و سطح تحصیلات ۲۲۶ نفر (۴۹/۷٪) زیر دیپلم بود. اکثر پدران (۷۶/۱٪) شغل آزاد داشتند. در رابطه با ویژگی های مادران (۵۱/۵٪) سن زیر ۳۵ سال داشتند و شغل اکثریت آن ها (۸۳/۴٪) خانه دار بود. نتایج این مطالعه نشان داد که (۷۱/۶٪) از دانش آموزان تنبیه بدنی را گزارش دادند و بر اساس نتایج می توان گفت که بیشترین میزان شیوع کودک آزاری جسمی مربوط به سیلی زدن ۲۰۱ نفر (۴۵٪) و کمترین میزان شیوع کودک آزاری مربوط به داغ شدن ۷ مورد (۱/۶٪) است. در بررسی رابطه بین تنبیه بدنی با متغیر های مورد مطالعه، بین تنبیه بدنی با جنس کودک ($p < 0/007$) و سن پدر ارتباط آماری معنی دار دیده شد. به این ترتیب که دانش آموزان با جنس دختر بیشترین تنبیه را گزارش کردند، همچنین دانش آموزانی که سن پدر آنها کمتر از ۴۰ سال بود بیشتر تنبیه بدنی را گزارش کردند ($p < 0/05$). ارتباط بین تنبیه بدنی با تحصیلات پدر نیز از نظر آماری تمایل به معنی دار شدن نشان داد ($p < 0/05$) به طوریکه دانش آموزانی که سطح تحصیلات پدر آنها کمتر از دیپلم بود بیشترین تنبیه را گزارش کردند. همچنین نتایج نشان داد که در کودکانی که تنبیه بدنی می شدند میانگین نمره مشکلات رفتاری به طور معنی داری بیشتر از کودکانی بود که تنبیه بدنی نمی شدند ($p < 0/01$). در بررسی رابطه بین هر بخش از مشکلات رفتاری با تنبیه بدنی، همکاری در دانش آموزانی که تنبیه بدنی می شدند کمتر از دانش آموزانی بود که تنبیه بدنی نمی شدند ($p < 0/01$). نتایج رگرسیون لجستیک نشان داد که سن پدر

،سن کودک و جنس کودک پیش بینی کننده تنبیه
بدنی بودند.

جدول (۱) ارتباط تنبیه بدنی با متغیرهای مورد بررسی در دانش آموزان ابتدایی شهر نیشابور

سطح معنی داری	تنبیه نمی شود=۱۲۷		تنبیه می شود= ۳۲۰		متغیر
	تعداد	درصد	تعداد	درصد	
۰/۰۰۶	۹۳	۳۲/۹	۱۹۰	۶۷/۱	دختر
	۳۴	۲۰/۷	۱۳۰	۷۹/۳	پسر
۰/۸۰	۲۹	۳۷/۱	۷۸	۷۲/۹	کارمند
	۹۸	۲۸/۸	۲۴۲	۷۱/۲	آزاد
۰/۵۵	۱۰۸	۲۹	۲۶۵	۷۱	خانه دار
	۱۵	۲۸/۸	۳۷	۷۱/۲	کارمند
	۴	۱۸/۲	۱۸	۸۱/۸	آزاد
۰/۹۴	۶۳	۲۸/۱	۱۶۱	۷۱/۸	۱
	۴۷	۲۶/۷	۱۲۹	۷۳/۲	۲-۴
	۲	۲۹/۶	۵	۷۱/۴	۵
۰/۰۶	۱۵۰	۳۲/۴	۷۲	۶۷/۶	<دیپلم
	۱۵۶	۲۴/۳	۵۰	۷۵/۷	>دیپلم
۰/۹۱	۵۴	۲۷/۴	۱۴۳	۷۲/۶	<دیپلم
	۶۷	۲۸/۳	۱۷۰	۷۱/۷	<دیپلم
۰/۱۷	۴۴	۳۱/۹	۹۴	۶۸/۱	>۸
	۳۲	۳۲/۷	۶۶	۶۷/۳	۸-۱۰
	۵۱	۲۴/۳	۱۵۹	۷۵/۷	<۱۰
۰/۷۸	۴	۲۳/۵	۱۳	۷۶/۵	یکی از والدین
	۱۲۳	۲۸/۷	۳۰۶	۷۱/۳	هر دو والد
۰/۰۹	۵۷	۲۴/۸	۷۰	۷۵/۲	>۳۵
	۱۷۳	۳۲/۳	۱۴۷	۶۷/۷	<۳۵
۰/۰۲	۵۸	۲۳/۸	۱۸۶	۶۷/۲	>۴۰
	۶۹	۳۴	۶۶	۱۳۴	<۴۰

جدول ۲) رابطه بین مشکلات رفتاری با تنبیه بدنی در دانش آموزان ابتدایی شهر نیشابور

سطح معنی داری	تنبیه نمی شود		تنبیه می شود		حیطه مشکل رفتاری
	تعداد	درصد	تعداد	درصد	
۰/۰۱	۱۱۲	۷۴/۲	۳۹	۲۵/۸	کل
	۹۴	۶۳/۱	۵۵	۳۶/۹	متوسط
	۱۱۴	۷۷/۶	۳۳	۲۲/۴	زیاد
۰/۳۹۴	۳۸	۲۵/۳	۱۱۳	۷۴/۸	کلامی
	۴۸	۳۲/۲	۱۰۱	۶۷/۸	متوسط
	۴۱	۲۷/۹	۱۰۶	۷۲/۱	زیاد
۰/۶۴۴	۶۳	۲۸/۳	۱۶۰	۷۱/۷	عملی
	۲۵	۳۲/۵	۵۲	۶۷/۵	متوسط
	۳۹	۲۶/۵	۱۰۸	۷۳/۵	زیاد
۰/۳۲۹	۴۶	۲۸/۶	۱۱۵	۷۱/۴	گوشه گیری
	۵۴	۳۱/۶	۱۱۷	۶۸/۴	متوسط
	۲۷	۲۳/۵	۸۸	۷۶/۵	زیاد
۰/۰۱۱	۵۰	۳۰/۵	۱۱۴	۶۹/۵	همکاری
	۴۸	۳۵/۳	۸۸	۶۴/۷	متوسط
	۲۹	۱۹/۷	۱۱۸	۸۰/۳	زیاد

جدول ۳) نتایج رگرسیون لجستیک در ارتباط با متغیر های مورد بررسی با تنبیه بدنی

حد بالا	حد پایین	نسبت شانس	سطح معنی داری	بتا	
۰/۹۴۸	۰/۵۴۴	۰/۷۱۸	۰/۰۱۹	-۰/۳۳۱	سن کودک
۰/۸۲۴	۰/۳۱۷	۰/۵۱۱	۰/۰۰۶	-۰/۶۷۱	سن پدر
۰/۶۰۱	۰/۱۹۹	۰/۳۴۶	۰/۰۰۱	-۱/۰۶۲	جنس کودک

بحث و نتیجه گیری

که تنبیه بدنی نمی شدند. مطالعه ی قاسمی و همکاران نیز نشان داد که مشکلات رفتاری مثل پرخاشگری عملی و کلامی، گوشه گیری و عدم همکاری در کودکانی که توسط والدین تنبیه بدنی می شدند نسبت به آن ها که تنبیه نمی شدند به طور معنا داری بیشتر بود (۱۰).

از محدودیت های مطالعه حاضر می توان به عدم بررسی عوامل مانند آزار جنسی، غفلت، آزار عاطفی اشاره نمود، که انجام مطالعاتی در این زمینه برای بررسی دقیق تر پدیده کودک آزاری پیشنهاد می گردد.

با توجه به آسیب پذیرتر بودن کودکان نسبت به سایر افراد، بد رفتاری با آنها طیف وسیعی از مشکلات رفتاری را به همراه خواهد داشت. لذا با توجه به اثرات مخرب بد رفتاری و تنبیه بدنی در کودکان، والدین بایستی از اثرات تنبیه بدنی بر رفتار کودکان اطلاع یافته و آموزشهایی در خصوص تغییر شیوه تربیتی کسب نمایند.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از معاونت تحقیقات و فناوری دانشکده علوم پزشکی نیشابور که هزینه طرح را تقبل کردند و همچنین کلیه دانش آموزان و والدین شرکت کننده در پژوهش تشکر و قدردانی می نمایم.

تعارض منافع

هیچگونه تعارض منافع توسط نویسندگان بیان نشده است.

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که کودک آزاری از شیوع بالایی برخوردار بود که این نتایج با نتایج مطالعات مشابه داخلی همخوانی داشت (۱۰، ۱۲). نتایج مطالعه نگون در ویتنام نیز ۴۷/۵ درصد آزار جسمی را در کودکان گزارش کردند (۱۱). در مطالعه حاضر بیشترین نوع آزار جسمانی مربوط به سیلی زدن بود که در مطالعه میری و همکاران نیز سیلی زدن بیشترین نوع آزار بوده است (۱۲). در این مطالعه تنبیه بدنی بیشتر توسط پدران با سطح تحصیلات پایین تر و با سن کمتر انجام شده است. ولی در مطالعه پارک تنبیه بدنی بیشتر توسط مادران با سطح تحصیلات پایین انجام شده است (۱۳). مطالعه لیونگ در چین نیز نشان داد که والدین با تحصیلات پایین تر بیشتر کودکان را مورد آزار جسمی قرار می دادند. اعمال آزار در والدین با تحصیلات پایین را می توان به نداشتن آگاهی آنها از اثرات سوء تنبیه بر شخصیت کودک و ندانستن سیر تکامل و نیاز های کودک دانست (۱۱). ساید بوئام و همکاران نیز، سن والدین و سطح تحصیلات پایین را در بد رفتاری با کودک موثر دانستند (۱۱). یافته های این پژوهش تفاوت معناداری بین تنبیه بدنی و جنسیت کودکان نشان داد. به طوریکه در دانش آموزان دختر تنبیه بدنی بیشتر گزارش شد. برخلاف نتایج مطالعه حاضر مطالعه زرگر نشان داد که کودک آزاری در پسران بیشتر بود (۱۴). همچنین نتایج این مطالعه نشان داد که در کودکانی که تنبیه بدنی می شدند مشکلات رفتاری به طور معنی داری بیشتر از کودکانی بود

References

1. Mirzaee J, Khodae MR, Mohammadkhani P. Effects of Sexual Violence in Appearance of Post Traumatic Stress Disorder (PTSD). *Journal of Rehabilitation*. 2007;7(27) : 65-74. (Persian)
2. World Health Organization (WHO) and International Society for Prevention of Child Abuse and Neglect (ISPCAN). (2006). Preventing child maltreatment: a guide to taking action and generating evidence. Available from <http://whqlibdoc.who.int/publications/2006/9241594365eng.pdf>.
3. Lopez SC, Lara MG, Amighetti LD et al. Parenting and physical primary punishment: care interventions in Latin America. *Rev Panam Salud Publica*. 2000; 8(4): 257-67
4. U.S. Department of Health and Human Services, Administration for Children and Families, Administration on Children, Youth and Families, Children's Bureau. (2010). Child Maltreatment 2009 [online]. Cited 2011 May 1. Available from http://www.acf.hhs.gov/programs/cb/stats_research/index.htm#can.
5. Symes L. Abuse across the lifespan: prevalence, risk, and protective factors. *Nurs Clin North Am*. 2011 ;46(4) :391-411.
6. MacMillan HL, Munn C. The sequelae of child maltreatment. *Current Opinion in psychiatry*. 2001; 14: 325-331
7. Naghavi A, Fatehizadeh M, Abedi MR. The Cognitive Consequences of Child Abuse in Young Girls. *Iranian J Psychiatr Clin Psychol* 2006; 12(2):140-5.
8. Kerr DC, Lopes NL, Olson SI, Sameroff AJ. Parental discipline and externalizing behavior problems in early childhood: The roles of moral regulation and child gender. *J Abnorm Child Psychol*. 2004; 32(4):369-83
9. Torkashvand F, Jafary F, Rezaeian M, Sheikh Fathollahi M. A Survey on Child Abuse and Some Demographic Factors Affecting Students of the Third Grade of Guidance School in Zanjan in 2011. *J Rafsanjan Univ Med Scie* 2013; 12(6): 447-60.
10. Zahrabi Moghadam J, Nouhjah S, Divdar M, Sedaghat Dyl Z, Adibpour M, Sephavand Z. Frequency of child abuse and some related factors in 2-5 years children attending health centers of Ahvaz and Haftgel in 2011. *Jentashapir*. 2012;3(1) : 237-245. (Persian)
11. Nguyen HT. Child Maltreatment in Vietnam: Prevalence and associated mental and physical health problems [PhD's thesis] - [Brisbane (Qld)]: Queensland University of technology. 2006.
12. Miri S, Foroogh Ameri G, Mohammad Alizadeh S, Forood Nia F. Prevalence of child abuse in high school students of Bam city (Kerman/Iran) in 2003. *J of Kerman University of Medical Science*. 2006;13(1):50-43. (Persian).
13. Park MS, The factors of child physical abuse in Korean immigrant families. *Child Abuse & neglect*. 2001; 25(7): 945-58
14. Leung P, Wong W, Chen W, Tang C. Prevalence and determinants of child maltreatment among high school students in Southern China: A large scale school based survey. *Child Adolesc Psychiatry Ment Health*. 2008; 2:(27): 1-8.
15. Sidebotham P, Golding J, The ALSPAC Study Team. Child maltreatment in the children of the nineties: A longitudinal study of parental risk factors. *Child Abuse Negl*. ۲۰۰۱; ۲۵(۹):۱۱۷۷-۱۲۰۰.
16. Zargar F, Neshat Doost H. Investigation of population and family factors influencing the incidence of child abuse in Isfahan. *Family Research Quarterly*. 2006;2(6):165-176

The Survey of Relationship between Sexual Satisfaction and Social Relationships in Women Referring to Mashhad Health Centers in 1396

Minoo Mottaqi¹, Somayeh Sotoudeh^{2*}

1- Student Research Committee, Neyshabur University of Medical Sciences, Neyshabur, Iran

2-Department of Health Education & Health Promotion, Neyshabur University of Medical Sciences, Neyshabur, Iran

m91.eftekhari@yahoo.com

(Received: March 15, 2020 Accepted: April 19, 2020)

Abstract

Background and Objectives: Child abuse is one of the major health and social problems in all countries which is affected by factors including culture, society, family, and some characteristics of children. This study aimed to determine the prevalence of child abuse and some related demographic factors among elementary school students in Neyshabur.

Materials and Methods: This cross-sectional study was conducted in 2014. A total of 447 students were selected by multistage random sampling. Questionnaire was used for data collection. The first part consisted of demographic data, the second part included questions about corporal punishment for children, and the third part consisted of 20 questions related to behavioral problems of practical aggression, verbal aggression, loneliness and child cooperation at school. The data were collected and analyzed, using SPSS 16 software.

Results: More than 70% of the subjects were Child abused. Child abused was also significantly related to the sex and age of the father. ($P < 0.05$). There was a significant relationship between the mean score of behavioral problems and corporal punishment ($p = 0.01$). Also, a significant relationship was found between the areas of behavioral problems and corporal punishment ($p = 0.01$). The results of multivariate logistic regression showed that father age, child age and child gender were among the influential variables in corporal punishment. ($P < 0.05$).

Conclusion: The findings indicate a high prevalence of child abuse among the pupils of the study, which necessitates education and training of parents through proper training courses in order to reduce child abuse.

Keywords: Child abuse, elementary school students, school
